

Марица Лукић
РУЖА И ТРН

Уредник
Зоран Колунџија

Илустрација на корици
Ружа и трн, Паул ван Гинкел

Марица Лукић

РУЖА И ТРН

Песме

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

*Нека га прате мирисне руже
Не би требао бити нимало црн
Ал' ипак да се зна друже
Уз ружу иде и трн.*

Марица Лукић

АВЕТИ ПАДАЈУ НА ТЕМЕ

Муње и громови небо парају
Авети из земље ничу
Мом паду се надају
Већ дуго пишу ту причу

Север и југ, исток и запад
Крвник крвнику постао друг
Сјатили се сви да крену у напад
Око мене направили паклени круг

Закрвављених очију, шкргућу зубима
На све стазе ставили бедеме
Ал' нешто божанско у мени има
Са тих бедема падају на теме

Моја дела нису нечега сена
Да их могу рушити авети разне
Моја су дела за сва времена
Њихове претње остаће празне

ВИДОВДАН

Ево ме газим ливаду боса
Ноге ми кваси са траве роса
Идем да уберем видову траву
Да ми врати светло у јаву

Кажу да има веће моћи
Да врати сјај у очи
Ако се убере на дан
Када се слави Видовдан

И као да чујем коњску рзку
И узаврелу ратничку вриску
Удар мачева о мач
И младих удова плач

Чују се са Нотре Дама звона
Јер неће доћи до њиховог трона
Стопа освајача са истока
Победу слави цела Европа

Господе, дај да буде земља лака
Над хумкама српских јунака
И чувај нам цара Лазара
Да се о својим јунацима стара

У цркву ћу поћи касније
Да ме топлина икона огреје
Замолићу Бога да врати Лазара
Јер душманин би поново да хара

Замолићу га да поведе и јунаке своје
Јер душмани се све више роје
Омчу стежу све јаче и јаче
Лазар нам треба да удари мачем!

ВРАГОЛАСТИ ЗРАЧАК

Мој врт су завејали снегови
И све је бело и чисто
Прекривени сви су трагови
И више ништа није исто

О, како ми прија та белина
Нико ми више руже не гази
Остала је гола истина
И надахнуће што надлази

Не плаши ме тај сиви облак
Што сипа ту лепршаву белину
Јер он је за мене знак
Да истерам лаж на истину

Спокојно чекам враголасти зрачак иза брега
Кад осване неко јутро ново
Да почне топљење снега
И да мој врт процвета поново.

БАЛОНИ

Нису то вјеже лепих речи
но успаванке здравих мисли
То бистар ум не лечи
То су пупољци свисли

То су само балони
Који чине громаду
У њима су гладни демони
Који ће убити и последњу наду

Њима неуморно кличу
Зомбији пуни живота
Урлају и вичу
Од њих ме хвата језа и страхота

Из дана у дан
Умиру божанска дела
Да ли ће то постати сан
Да ћемо се дићи из пепела?

БЕЗ ТЕБЕ ТАЈ ГРАД НЕ ЛИЧИ ВИШЕ НА СЕБЕ

Ја видим твоје око
у плавом кутку неба

И видим док пишеш по облаку
да свака кап кише је твоја суза
испакана за нама...

Сваки твој стих
осветли ми залазак сунца.

Потом се смејемо на месечини
онда сањам тај град...
Као да си тамо
Ал' пусти снови...
То само ми се чини.

Ујутру одгодим пут
Без тебе
тај град не личи више на себе
Не помаже ми ни слут.

БОГОЈАВЉЕЊЕ

Небо окитиле звезде
Цакли се смрзнути снег
У мени жеље се гнезде
Као да у мени праве збег

У мислима моји најдражи
отац, мајка и родбина цела
Све ме то снажи
Ноћас бих им нешто поклонити хтела

Пребирам по жељама
Знам да ће ми Господ дати знак
Јер у мојим венама
Гори његов пламен јак

Помози ми Господе Боже
Да одаберем жељу праву
Да ми се жеље више не множе
И да је ставим у јаву

У тренутку кад Господ се јавља
из грла се украло
„Господе Боже, дај нам здравља,
а ми ћемо урадити све остало.“

БУДИМО ДВА ЛЕПТИРА

Заборавимо садашње истине
У свету лажи
Ноћас је ватра у мени
И не питај ме да ли истине више и има
Горим од жеље за тобом
Пусти закон лажи, нек њима важи
Нека те не плаше сени које носим са собом
Не питај ни шта је добро
Ни зашто зло води
Будимо ноћас два лептира
Сабијмо сав пламен у један
И не питај ме ни да ли добра има
Кад само зло води
Нека ти срце најлепшу арију свира
Остваримо наш сан
Ноћас у игри два лептира
Не питај има ли места за љубав
Проведи ме кроз узаврелу лаву
Нек' те не занима зло у људима
Хајдемо кроз узаврелу лаву
Саткану од скривених снова
Заборави да мржњу користе да забави
И то што је на сваком кораку има
Будимо два лептира
У ноћи у којој нам срце најлепшу арију свира.

ВЕЛИКО СРЦЕ ИМА МИЦА

(шаљива песма)

Хвали ми се моја
комшиница Мица
да је за њу љубав ситница
Она има чак три дасе
па има вишка љубавне масе.

Каже да јој пријатељица
често памет соли,
а она јој каже
да од вишка глава не боли.

Код ње је повољна
љубавна клима,
ал' ипак се жали
да проблема има.

Проблем има
поштар Пера,
јер га не воли
њена кера.

Код паора Ђуке
грубе су руке

кад је загрли
наступе муке.

Удовац Миле
кад сврати из шетње
не силази
као дете с трешње.

Рекла јој је једном
комшиница Јула
да то није љубав
да је то гунгула.

Мица рече да нема срце
ко од грашка бобицу
у њему има љубави
за још тројицу.

ВЕТРОВИ И ОЛУЈЕ

Ветрови и олује,
а ја желим поветарац
Шта ми то душу трује?
Да ли сам у паклу талац?

И само што подигнем главу
немани ка мени лете
знам да имам путању праву
ал' ме саплићу лажи и клевете.

Варају се, ако се надају
да ћу због тога пасти
под мојом стопом лажи падају
згазиће их мој ореол части.

ГЛЕДАМО СЕ КРОЗ ПРОЗОРСКА ОКНА

Наша јутра не свићу више
и петлови не најављују зору
у овом лавиринту кише
још увек чамимо на прозору

Чекамо оно што доћи неће
искру разума да плане,
ал' само капи кише на окна слећу
Неразум никако да стане

И гледамо се кроз прозорска окна
нејасним погледима
одавно већ немамо сна
питамо се да л' разума има

Страх, паника и очај
терају нас да се мрзимо,
а свему би дошао крај
да једни друге више волимо

Године су учиниле своје
и боре исцртале по лицу,
ал' у мени трчкара дете
и радује се за сваку ситницу

ДА ЈЕ ЉУБАВ ЉУБАВ

Да је љубав љубав
К'о што бајке пишу
Људи не би хтели
Неку причу вишу

Неки људи више воле
камење и папире
Па око себе шире
мржњу и немире

Љубав треба забранити
Ако није између два бића,
јер је таква љубав
За ову љубав убица